

eller hvilken som helst privat Velighed. For at tilfredsstille Bestemmelsen skulle to Butikker, hvori der i den ene sælges Smør og i den anden Margarine, være saaledes beliggende, at man ikke kan komme fra den ene til den anden uden at benytte offentlig Vej." Det vil let ses, at det er en Adskillelse, der forslaaer noget. Jeg er ikke sikker paa, at man behøver at gaa i den Grad vidt; men at en Adskillelse er nødvendig, tror jeg, og det har man, som sagt, fundet i mange andre Lovgivninger. Jeg vil derfor i høj Grad henlede Opmærksomheden paa Unseligheden af, at noget lignende skete her.

Det næste Punkt, som jeg gerne vil tillade mig ogsaa at fremdrage, er, at det i alle Lokaler, hvor der sælges og serveres Spisevarer af enhver Art, maa ved offentligt Opflag tilkendes Runderne, om en af disse Spisevarer tilberedes med Margarine i Stedet for med Smør. Det forekommer mig at være en ganske naturlig Fordring, og at være lige saa naturlig som den Bestemmelse, vi nu have, at hvor der sælges Margarine, skal det ved offentligt Opflag i Lokalet tilkendes Runderne, at der sælges Margarine. Jeg tvivler imidlertid ikke om, at blot Tanken om et saadant Paalæg vil rejse et sandt Kamafstrig fra visse næringsdrivendes Side, men jeg næret lige saa lidt Tvivl om, at det vil være Lustinder og atter Lustinder af Medborgere, der ville hilse en saadan Bestemmelse med Glæde, Lustinder, der ikke i og for sig ere særdeles forhjippede paa mod deres Dufte og Vilje at faa Margarine i og paa deres Mad, medens de have forlangt Smør og betalt Smør; jeg tror, det særlig i vide Kredse her i Hovedstaden, hvor vel sagtens en saadan Forbyhning mellem Smør og Margarine ster i størst Omfang, vil finde Sympati. Men om al denne Sympati vil kunne staa sig i Kampen mod den interesserede Modstand, der vil rejse sig herimod, skal jeg lade staa hen; thi vel vil denne Modstand rejse sig fra en faatallig Side, men hvad de mangle i Tal og Ret, ville de nok kunne erstatte ved henhynsløs Energi og ved det faste Sammenhold, som personlig Fordel næsten altid bringer til Veje. Jeg siger, at de ikke blot ere underlegne i Tal, men ogsaa i Ret; thi jeg skulde gerne tro og spørge, om ikke det store Publikum er i sin gode og fulde Ret, naar det forlanger, at det, naar det betaler for Smør i sine Næringsmidler, Spisevarer, da ogsaa i Virkeligheden faar det, og ikke faar et Stykke Margarinebrød, naar det forlanger og betaler for et Stykke Smørbrød.

Det 3dje Punkt, jeg vil henlede Opmærksomheden paa, kan der maaste rejsses

rent formelle Betæneligheder imod, navnlig om, hvorvidt det har sin rette Plads i en Margarine-lov. I Realiteten har det dog ganske samme Formaal som de, jeg allerede har nævnt, nemlig at værne det store Publikum mod Smørforfalskninger. Det vil nemlig være alle bekendt, at der i England har været ført stærke Klager over, at vort Smør havde et for stort Vandindhold, og gaar det saaledes med vort Eksportsmør, ligger det jo nær at tro, at vort hjemlige Konsumtions-smør frembyder lignende Fejl. Jeg tror derfor, at det vilde være i og for sig henstigtsmæssigt og henhynsfuldt over for Publikum, om der i Loven optoges Forbud mod Salg af Smør med større Vandindhold end f. Eks. 16 pCt.

Jeg skal nu tillade mig i den størst mulige Korthed at resapitulere de Henstillinger, jeg her har tilladt mig at gøre. De gaa ud paa, for det første, at den nugældende Lovs Straffebestemmelser stærkes eller i det mindste opretholdes, for det andet, at Forhandling af Smør og Margarine i samme Lokale forbydes, for det tredje, at det tydelig skal tilkendes Konsumenterne, naar salbudte Spisevarer ere tillavede med Margarine i Stedet for Smør, og for det fjerde, at Salg af Smør med over 16 pCt. Vandindhold forbydes. Idet jeg her henstiller disse Punkter til Overvejelse af ærede Medlemmer og det eventuelle Udvalg, vil jeg ganske særlig tillade mig at anbefale dem til den højtærede Indenrigsministers velvillige Opmærksomhed, og jeg haaber, at den højtærede Minister med mig vil være enig i, at de tage Sigte paa en almen Interesse og ikke paa nogen særlig Stands, saa at jeg derfor tør kunne gøre mig Haab om hans velvillige Medvirken.

Endnu skal jeg, inden jeg slutter, dog udtale en oprigtig Tak til den højtærede Minister for det Bilag, han har ladet ledsage Lovforslaget; der er dert stillet et saa rigt og godt Materiale til Rigsdagens Naadighed; at det ikke noksom kan påastønes, og jeg er ogsaa overbevist om, at det eventuelle Udvalg vil drage god Nytte deraf.

Nottebøll: Naar vi her skulle til at behandle Margarine-lovgivningen, maa vi særlig have 2 Formaal for Øje, og det er Interessen for den store Smørekspert, vi have, og Interessen for de hjemlige Konsumenter. De sidste Sag har, om jeg saa maa sige, den sidste ærede Taler talt, og han har fremdraget det, som jeg ogsaa er fuldstændig enig med det ærede Medlem i, der kunde gøres for at varetage deres Interesser herhjemme. — Naar Talen bliver om